

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: **Sauron Group s.r.o.**, ul. Andreja Hlinku 29/34, Prievidza, ICO: 46 489 886, *právne zastúpený* proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0644/99/2014 zo dňa 24. novembra 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/29/2015-50 zo dňa 29. júna 2016, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/29/2015-50 zo dňa 29. júna 2016 z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 13S/29/2015-50 zo dňa 29.06.2016 Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0644/99/2014 zo dňa 24.11.2014, ktorým bolo na základe odvolania žalobcu zmenené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. P/0155/03/2014 zo dňa 11.08.2014. Správny orgán prvého stupňa podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 4.000,- € pre porušenie § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 4 a § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zmena rozhodnutia spočívala v doplnení a spresnení výrokovej časti rozhodnutia, pričom nedošlo k zmene výšky pokuty uloženej prvostupňovým správnym rozhodnutím vo výške 4.000,- €.

1.2 Z odôvodnenia kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku vyplýva, že predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty žalobcovi pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík formou klamlivého opomenutia, keď si žalobca v reklamných periodikách NOŠTEK december 2012 a január 2012, PARDON zo dňa 18.01.2013, Oravské ECHO zo dňa 12.12.2013 a Prešovské ECHO zo dňa 12.12.2013 dal zverejniť inzeráty s ponukou práce, kde spôsob a prevedenie prezentovania predmetných inzerátov bol taký, že spotrebiteľovi vo fáze rozhodovania sa o pristúpení k využitiu služby - uskutočneniu hovoru za účelom získania informácií o ponúkanej práci, boli podstatné informácie o cene hovoru za minútu poskytnuté nečitateľným spôsobom písmom, resp. textom nevhodne zvolenej veľkosti písma, podstatne menšieho v porovnaní s veľkosťou písma ostatných informácií uvedených v predmetných inzerátoch, bez primeraného zväčšenia ťažko čitateľného, pričom vo viacerých prípadoch bola nevhodne zvolená farba písma informácie v súvislosti s farbou pozadia, ako aj samotné umiestnenie informácie o cene hovoru. Zároveň aj informácia nad telefónnymi číslami v týchto inzerátoch bola nevhodná vo vzťahu k jej spôsobilosti vyvolať dojem, že sa jedná o telefónne číslo bežného operátora, a teda neplatí sa za zvýšená tarifa, čím účastník konania skrýval, resp. poskytol nejasným, nezrozumiteľným, ale najmä nevhodným spôsobom podstatnú informáciu vo vzťahu

k cene a povahe služby, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijal rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal, a teda došlo k porušeniu § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v nadväznosti na § 7 ods. 4 a § 8 ods. 4 tohto zákona.

1.3 Krajský súd mal z výpisu u obchodného registra preukázané, že žalobca je poskytovateľom audiotexových služieb. Podstatou poskytovania audiotexu je, že jednotliví operátori poskytujú takémuto podnikateľovi prístup k volaniam koncových užívateľov na audiotexové čísla poskytovateľa audiotexu. Žalobca poskytuje na takýchto číslach informácie o voľných pracovných miestach, nie je sprostredkovateľom práce a nevykonáva činnosti smerujúce k uzavretiu pracovnej zmluvy.

1.4 Krajský súd uviedol, že uvedené služby žalobca poskytuje na základe inzercie v rôznych aj regionálnych periodikách. Jednotlivé inzeráty sú označené ako PRACA, resp. PRÁCA - BRIGÁDY. Uvedené zobrazenia inzerátov s ponukou obsahujú aj uvedenie telefónnych čísel, na ktoré má záujemca telefonovať, pričom v niektorých inzerátoch je pri týchto číslach uvedené Orange, alebo z pevnej linky, 02. Inzeráty obsahujú aj uvedenie ceny za minútu hovoru, ktorá má byť 2-3 € za minútu, pričom pri každom jednotlivom inzeráte je informácia o cene hovoru uvedená neporovnateľne menším písmom ako je ostatný text, pri inzerátoch v periodikách Prešovské a Oravské ECHO, NOŠTEK navyše táto informácia vzhľadom na farebné prevedenie splýva z pozadím alebo zhoršuje viditeľnosť a čitateľnosť tohto textu.

1.5 Uvedené informácie o telefónnych číslach a cene hovoru, konkrétne ich prevedenie a spôsob vyobrazenia, vyhodnotili správne orgány v administratívnom konaní, ktoré začalo na základe výsledkov inšpekcie, ako nekalú obchodnú prax, konkrétne klamlivé opomenutie. Inšpekcia bola pritom vykonaná na základe viacerých spotrebiteľských podnetov, z ktorých vyplynulo, že jednotliví zákazníci žalobcu, ktorí reagovali na zverejnené inzeráty, sa dozvedeli o cene poskytovanej služby až z faktúry od svojho operátora. Na inzeráte túto informáciu nezaregistrovali, v niektorých spotrebiteľských podaniach uviedli, že im nebola oznámená ani pracovníkmi žalobcu.

1.6 Námietku žalobcu, že jeho činnosť nespadá pod režim zákona 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú, nakoľko jednotliví volajúci volajú na audiotexové čísla, ktoré prostredníctvom reklamy (inzercie) propaguje žalobca

ako podnikateľský subjekt, ktorý vykonáva uvedenú činnosť v rámci predmetu svojho podnikania (poskytovanie audiotexových služieb) a z takto realizovaných volaní má príjem. Je nepochybné, že volajúcim poskytuje telefonicky informácie, pričom za realizovaný hovor títo spotrebitelia platia zvýšenú tarifu, z ktorej potom žalobca ako podnikateľský subjekt profituje. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, že zvýšenú tarifu za tieto hovory jednotliví zákazníci neplatia priamo žalobcovi. Vzhľadom na to, že z vykonania hovoru a najmä jeho dĺžky má žalobca hospodársky profit a túto činnosť vykonáva na základe oprávnenia na podnikanie, považoval krajský súd v zmysle § 1 zák. č. 250/2007 Z. z. za konanie, ktoré spadá pod rozsah a predmet zákona č. 250/2007 Z. z.

1.7 Krajský súd mal za to, že cena za hovor vo zvýšenej tarife pri poskytovaní služby audiotexovým spôsobom predstavuje pre spotrebiteľa (volajúceho) cenu za poskytnutú službu a to bez ohľadu na to komu ju fakticky platí. Podľa názoru krajského súdu žalobca mal aj pred 01.02.2014 v zmysle ust. § 14 zák. č. 250/2007 Z. z. povinnosť informovať spotrebiteľov o cene za hovor. Uvedenú informáciu má mať spotrebiteľ v zásade k dispozícii vopred, a to v jasnej a zrozumiteľnej forme tak, aby mohol zvážiť všetky okolnosti a rozhodnúť sa či hovor na audiotexové číslo za cenu 2 - 3 € za minútu uskutoční alebo nie. Vyššie uvedené zobrazenia, a to jednak ceny hovorov, ako aj telefónnych čísel nepredstavujú jasné, transparentné a zrozumiteľné podanie informácie o cene za službu. Z povahy a významu tejto informácie, ktorá má zásadný význam pre ekonomické správanie spotrebiteľa a jeho rozhodnutie o prijatí obchodnej transakcie, vyplýva požiadavka na jej jasné, zrozumiteľné vyjadrenie, ktoré v sebe zahŕňa aj požiadavku na jej vyobrazenie v takej veľkosti a takým spôsobom, ktoré je viditeľné. Opačný prístup a postup je potom potrebné hodnotiť ako porušenie ust. § 7 ods. 1 a naplnenie znakov klamlivého opomenutia, tak ako je stanovené v ust. § 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z.

1.8 K námietke žalobcu, že správny orgán nevypočul vo veci telefonistov (pracovníkov žalobcu), sa krajský súd priklonil k názoru správnych orgánov, že vypočutie týchto svedkov je bezpredmetné, nakoľko v danej veci bol posudzovaný spôsob (charakter) prezentovania predmetnej poskytovanej služby, ktorý bol klamlivý, spôsobilý viesť spotrebiteľa do omylu a ovplyvniť tým jeho ekonomické správanie, nie priebeh telefonátov.

1.9 Krajský súd nevyhovел ani námietke žalobcu ohľadne prekážky veci rozhodnutej, keď dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by v predmetnej právnej veci išlo o totožný

skutok, keďže postih sa týkal iného časového obdobia a aj inzercie v iných periodikách.

1.10 Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty krajský súd konštatoval, že jej určenie v rámci zákonom určeného rozpätia je vecou voľného uváženia správneho orgánu. Súd je oprávnený skúmať len to, či toto uváženie nevybočilo z medzi a hľadísk stanovených zákonom, a či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre taký úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Krajský súd mal za to, že správne orgány sa dostatočne zaoberali jednotlivými hľadiskami podstatnými pre určenie výšky pokuty, túto dostatočným spôsobom zdôvodnili, pričom je zrejmé, pokuta bola určená v súlade so zákonom, v jeho medziach a pri rešpektovaní jeho účelu.

1.11 O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal, právo na ich náhradu nepriznal.

2.

2.1 Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

2.2 Žalobca uviedol, že v podanej žalobe zdôraznil, že žiadne právny predpis mu do 01.02.2014 výslovne neukladal povinnosť uvádzať v inzerátoch, v tlačенých periodikách cenu za telefonické hovory so zvýšenou tarifou alebo krátku textovú správu. Táto povinnosť bola uložená až zákonom č. 437/2013 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z. z. súčinnosťou od 01.02.2014. Nakoľko všetky vytýkané porušenia zákona sa mali stať pred týmto dňom, nešlo o porušenie povinnosti, ktorá nebola uložená právnym predpisom. Žalobca nesúhlasil s názorom krajského súdu, že mal aj pred 01.02.2014 v zmysle § 14 zák. č. 250/2007 Z. z. povinnosť informovať spotrebiteľov o cene za hovor.

2.3 Podľa názoru žalobcu sa krajský súd nevyporiadal ani s námietkou, že ide o vec rozhodnutú a správny orgán mal konanie zastaviť, nakoľko za totožné porušenie zákona č. 250/2007 Z. z. bol potrestaný rozhodnutím Inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi zo dňa 24.03.2014 č. k. P/0435/03/20, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 2.000,- €. Žalobca

uviedol, že inzeráty o informáciách o ponuke práce zverejšoval bez prerušenia v mnohých regionálnych periodikách - týždenníkoch niekoľko rokov, takže išlo o jeden jediný pokračujúci delikt, ktorý mal byť spáchaný jednotlivými čiastkovými skutkami, pričom za skutok je potrebné považovať uverejnenie každého inzerátu v každom periodiku, v každom vydaní a v každom výtlačku. Žalobca namietal, že krajský súd sa s touto námietkou dôsledne nevyrovnal.

2.4 Žalobca uviedol, že v žalobe namietal i výšku uloženej pokuty, ktorú považoval za krajne neprimeranú vzhľadom na obrat a rozsah obchodnej činnosti spoločnosti a vzhľadom na pokuty uložené žalovaným iným obchodným spoločnostiam.

3.

3.1 Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril písomným podaním, doručeným krajskému súdu dňa 03.10.2016, v ktorom uviedol, že rozsudok krajského súdu bol vydaný na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi na základe správneho právneho posúdenia veci, je vo výroku vecne správny, obsahujúci riadne odôvodnenie a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

3.2 Žalovaný zdôraznil, že žalobca nebol v správnom konaní postihovaný z dôvodu, že by neuviedol v inzerátoch, ktoré si v tlačенých periodikách dal zverejniť, cenu za telefonické hovory so zvýšenou tarifou, ale z dôvodu, že informácia o cene hovoru za minútu (podstatná informácia), resp. informácia nad telefónnymi číslami tak, ako šiju dal sám žalobca zverejniť, bola poskytnutá nejasným, nezrozumiteľným, najmä však nevhodným spôsobom, čoho následkom bolo prijatie rozhodnutia o obchodnej transakcii (pristúpení k uskutočneniu telefonátu a využiti ponúkanej služby), ktoré by inak spotrebiteľ neprijal (vo všetkých prípadoch spotrebiteľa zhodne upozornili na skutočnosť, že až následne, na základe faktúry od operátora zistili, že sa jedná o číslo so zvýšenou tarifou a namietali formu, akou boli inzeráty zverejnené, kde informáciu o cene hovoru, ktorá bola uvedená maličkým, nečitateľným písmom, si nevšimli). V napadnutom rozhodnutí žalovaný poukázal na relevantné ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z., ako aj na Smernicu EP a Rady č. 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách, ktoré aplikoval pri posúdení veci a ozrejmil tak svoju správnu úvahu. Žalovaný bol presvedčený, že v danom prípade sa jednalo poskytovanie služby, preto poukázanie žalovaným

ako aj krajským súdom na § 14 zákona č. 250/2007 Z. z. vo veci bolo plne opodstatnené. Žalobca bol povinný vopred informovať spotrebiteľov o cene poskytnutej služby (jej výške) takou formou, aby zabezpečil podstatnú informáciu vhodným, jasným a zrozumiteľným spôsobom (neskrývajúcu ju), nemajúcu za následok uvedenie do omylu spotrebiteľa. To, že žalobca uvedené nezabezpečil preukazuje najmä fakt že na konanie žalobcu upozornili sami spotrebiteľia, a to vo viacerých rôznych prípadoch.

3.3 Pokiaľ ide o námietku žalobcu prekážky veci už rozhodnutej s poukazom na § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku žalovaný uviedol, že v prípade rozhodnutia, na ktoré žalobca v tejto súvislosti poukázal, sa jednalo o iné periodiká, resp. iný čas inzercie, a teda skutok nebol totožný. Žalovaný dodal, že totožnosť veci nie je daná iba totožnosťou porušeného ustanovenia zákona a čo sa týka námietky pokračujúceho konania žalobcu, táto nebola obsahom ani jeho odvolania, ani žaloby.

3.4 Žalovaný trval na výške uloženej pokuty za zistené porušenie zákona a jej dôvodnosti, pričom odkázal na jej zhodnotenie uvedené v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný dodal, že pokiaľ je obchodná činnosť žalobcu zameraná skôr na to, aby informáciu o cene hovorov za poskytované služby (informácie o voľných pracovných miestach) skôr zakryl pred spotrebiteľom, pričom túto svoju činnosť vykonáva podľa vlastných tvrdení niekoľko rokov, považuje žalovaný uloženie pokuty za nanajvýš adekvátne.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

4.2 Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Trenčíne dňa 27.01.2015 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného - Ústredného inšpektorátu Slovenskej

obchodnej inšpekcie, č. SK/0644/99/2014 zo dňa 24.11.2014. Preskúvaným rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. P/0155/03/2014 zo dňa 11.08.2014, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 4.000,- € pre porušenie § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 4 a § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. Zmena rozhodnutia spočívala v doplnení a spresnení výrokovej časti rozhodnutia, pričom nedošlo k zmene výšky pokuty uloženej prvostupňovým správnyim rozhodnutím vo výške 4.000,- €.

4.3 Žaloba v predmetnej veci bola krajskému súdu podaná počas platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5.4 Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

4.5 Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

4.6 Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

4.7 Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

4.8 Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.9 Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

4.10 Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/29/2015-50 zo dňa 29.06.2016, ktorým súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0644/99/2014 zo dňa 24.11.2014, a preto primáme v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

4.11 Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase konania pred krajským súdom, bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

4.12 Podľa § 1 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 250/2007 Zb. (v znení účinnom v čase rozhodovania správnych orgánov) tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zduženie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

4.13 Podľa § 2 zák. č. 250/2007 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, i) službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne s výnimkou činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány štátnej správy, ako sú uvedené v § 19, p) obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

4.14 Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. klamlivé praktiky sú zakázané. Podľa § 7 ods. 4 veta prvá za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

4.15 Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z. obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

4.16 Podľa § 8 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

4.17 Podľa § 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z. za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

4.18 Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť. Ak je podmienkou na kúpu výrobku alebo poskytnutie služby kúpa iného výrobku alebo poskytnutie inej služby, predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene tohto iného výrobku alebo o cene tejto inej služby spolu s cenou za predávaný výrobok alebo poskytovanú službu.

4.19 Podľa § 20 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

4.20 Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2.000.000,- Sk; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5.000.000,- Sk.

4.21 Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v kasačnej sťažnosti dodáva, že krajský súd vo svojom rozhodnutí ozrejmil všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty žalobcovi podľa § 24 zák. č. 250/2007 Z. z. za porušenie povinností vyplývajúcich z § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. v spojení s § 7 ods. 4 a § 8 ods. 4 tohto zákona, t. j. v porušení zákazu používania nekalých obchodných praktík, v danom prípade klamlivého opomenutia spočívajúceho v informovaní spotrebiteľa o cene poskytovanej služby (ako podstatnej informácie) nejasným, nezrozumiteľným a nevhodným spôsobom.

4.22 V súvislosti s námietkou žalobcu, že do 01.02.2014 nemal povinnosť uvádzať

v inzerátoch ceny za telefonický hovor, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uznesenie Zvláštního senátu Nej vyššího správního soudu České republiky č.k. Konf 8/2017 - 24 zo dňa 04.06.2017, z ktorého citujeme: „ *Povahou takovýchto služeb (Audiotex) se zvláštní senát v minulosti opakovaně zabýval (viz např. usnesení čj. Konf99/2009 - 7, čj. Konf 11/2012 -14 a čj. Konf4/2014 - 47). Konstatoval, že podstatou těchto služeb jsou SMS, MMS či hovory, s jejichž pomocí operátor umožňuje zákazníkům zaplatit skrze mobilní telefon cenu za zboží nebo služby. Služby tedy neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneři; vyúčtovanou službu Audiotex tak neposkytla žalobkyně (pozn. nejvyššího soudu 02 Czech Republic a.s.), ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila žalovanému užívat služby třetích stran*

4.23 Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že aj v danom prípade, keď žalobca inzeroval poskytovanie svojich služieb (ponuka práce) prostredníctvom verejnej elektronickej komunikačnej služby s pridanou hodnotou (Audiotex), bol povinný v zmysle § 14 zák. č. 250/2007 Z. z. vopred informovať spotrebiteľa o cene ním poskytovanej služby, t. j. o cenách za volania. Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu pri aplikácii vyššie citovanej právnej úpravy najvyšší súd dospel k záveru, že opomenutím konania informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby (cene hovoru za minútu) jasným, zrozumiteľným a vhodným spôsobom sa žalobca dopustil porušenia právnych povinností vyplývajúcich mu z právnych noriem ustanovených v § 7 ods. 1 a 4 a § 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z., a preto správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, keď žalobcovi za porušenia právnych povinností uložili sankciu. Žalobca ako poskytovateľ služby, ktorou spotrebiteľom poskytoval ponuku práce formou telefonických hovorov so zvýšenou sadzbou, bol povinný pri poskytovaní tejto služby postupovať v zmysle platnej právnej úpravy. Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu aj podľa názoru najvyššieho súdu preukazujú, aj vzhľadom na obsah spotrebiteľských podnetov, že postup žalobcu pri poskytovaní služby mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k využitiu poskytovanej služby, t. j. k uskutočneniu hovoru za účelom získania informácií o ponúkanej práci. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z predložených listinných dokladov najvyšší súd zastáva názor, že žalobca sa svojim postupom dopustil klamlivej obchodnej praktiky, pretože poskytol spotrebiteľom cenu za poskytovanú službu nejasným, nezrozumiteľným a nevhodným spôsobom, čím mohol spotrebiteľa uviesť do omylu vo vzťahu k poskytovanej službe majúcim za následok, že spotrebiteľ prijal rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Žalovaný preto správne posúdil, že za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v § 8 ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z., pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

4.24 Najvyšší súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v danej veci ide o vec rozhodnutú a správny orgán mal konanie zastaviť z dôvodu, že za totožné porušenie zák. č. 250/2007 mu bola rozhodnutím Inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi zo dňa 24.03.2014 č. k. P/0435/03/20 uložená pokuta 2.000,- €. Najvyšší súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že žalobca v žalobe nepreukázal, že by v predmetnej veci išlo o totožný skutok, keďže sankcia sa týkala iného časového obdobia a inzercie v iných periodikách. Najvyšší súd námietku žalobcu, týkajúcu sa pokračujúceho konania žalobcu vyhodnotil ako irelevantnú, nakoľko ju neuplatnil ani v odvolacom správnom konaní, ani v konaní pred krajským súdom, z uvedeného dôvodu sa ňou krajský súd nezaoberal. Najvyšší súd v tejto súvislosti dodáva, že skoršie rozhodnutie žalovaného o uložení sankcie žalobcovi vychádzalo z výsledkov iných kontrol vykonaných žalovaným na základe podnetov iných spotrebiteľov, týkajúcich sa inzercie žalobcu v iných periodikách a v inom čase.

4.25 Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal i výšku uloženej sankcie. Tvrdil, že uložená pokuta je neprimeraná vzhľadom na obrat a rozsah jeho obchodnej spoločnosti, pričom v prípade iných obchodných spoločností boli pokuty uložené žalovaným nižšie. V súvislosti s uvedenou námietkou najvyšší súd uvádza, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzi a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP, účinného v čase rozhodovania krajského súdu). Podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ zákonodarca v právnej norme § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. ustanovuje, že za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2.000.000,- Sk (66.387,83 €.) a žalovaný uložil žalobcovi pokutu vo výške 4.000,- €, rozhodol žalovaný v rozsahu rozpätia zákonom predpokladanej výšky sankcie. Najvyšší súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal preukázané, že žalovaný výšku sankcie v danej

veci uložil na základe svojej správnej úvahy, ktorú súd preskúmava len v rozsahu, či touto úvahou nevybočil zo zákonného rámca. Z uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že správna úvaha žalovaného, ktorou rozhodol o uložení sankcie v danom prípade, je v súlade so zákonom, v zmysle ktorého žalovaný realizoval svoju právomoc. K argumentácii žalobcu, že žalovaný v iných prípadoch porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa uložil nižšie pokuty najvyšší súd uvádza, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa pri výkone dozorujúcej právomoci, zákonom im zverenej, sú povinní sa každou jednotlivou vecou zaoberať samostatne, prihliadať na všetky okolnosti, ktoré v individuálnej veci vyšli najavo, tieto posúdiť samostatne vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a preto nie je možné porovnávať len samotné ukladanie výšky sankcií na základe ich rozhodnutí ako individuálnych správnych aktov v rozdielnych prípadoch, bez prihliadnutia na iné konkrétne okolnosti v týchto iných veciach.

5.26 Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalovaný a následne v súdnom konaní aj krajský súd sa vysporiadali so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

5.27 Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

5.28 Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

5.29 O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že kasačnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému a ďalším účastníkom nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

5.30 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jedhlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný. V

Bratislave dňa 16. januára 2018

JUDr. Nora H A L M O V Á , v. r.
predsedníčka senátu

JUDr. Jana ZEMKOVÁ PhD., v. r.
členka senátu

JUDr. Milan MORAVA, v. r.
člen senátu

